

ikke lønede dem ordentlig. Det er ikke noget Nyt, Udvalget her har faaet at høre, og jeg har ikke hørt nye Oplysninger fra de to ærede Medlemmers Side, som nu have fremsat deres Betragtninger. Det forekommer mig ogsaa at være Bevist paa, at man virkelig har gjort sig Umage for at træffe det Rette, at Udvalget paa enkelte Punkter har deelt sig; at man kommer til at dele sig i et Fleertal og et Mindretal pleier at vise, at der har været en mere udførlig Debat om visse Punkter. Jeg skal nu henvende Opmærksomheden paa, at det f. Ex. med Hensyn til Fyrinspecteuren vil sees, at der er et Fleertal og et Mindretal; dette vil for det Første sees med Hensyn til den høieste Summa, hvortil Fyrinspecteuren kan komme med Alderstillaeg. Der er et Mindretal, hvortil jeg hører, som formener, at han maa kunne komme til en Løn af 2,000 Rd. Fleertallet og Mindretallet ere enige, indtil den vedkommende Embedsmand har tjent i 19 Aar: men saasnart han har tjent i 20 Aar, mener Mindretallet at han skal have 200 Rd. mere, end Fleertallet vil tilstaae. Men dertil kommer, at der er et Fleertal for, at han skal have kongelig Udnævnelse med Pensioneret. Det forekommer mig altsaa, at man uden Hensyn til, om man vil følge Fleertallet eller Mindretallet, men især naar man vil følge Mindretallet, ikke kan sige, at man gaar den vedkommende Embedsmand saa overmaade nær; thi vel er der sat en Begyndelsesgage af 1,200 Rd., men naar han efterhaanden rykker op til 2,000 Rd., forekommer det mig, at sammenligningsviis, i Forhold til andre Embedsmænd i Stillinger, der kunne sættes lige med denne, maa det ansees for at være en meget ordentlig Løn, naar den er forbunden med kongelig Udnævnelse og Pensionsberettigelse. — Med Hensyn til Fyrskippere vil det sees, at de to Herrer bestandig have Ret, naar de tale om, at Udvalget vil foreslaae Nedsættelse i Lønningen; thi det er kun et Fleertal, hvorom dette gjælder. Jeg er ikke med til at foreslaae en Nedsættelse for Fyrskipperne fra 700 Rd. Jeg har netop af Hensyn til, hvad der er anført af de to Herrer, meent, at man ikke bør gjøre det.

Skjøndt jeg rigtignok har faaet Følelsen af, at deres Beskrivelse var noget overdreven, maa jeg dog erkjende, at der er Noget i, hvad de have sagt, og dette har ledet mig til at blive staaende ved de 700 Rd., der ere foreslaaede i Lovforslaget. Derimod mener jeg, at man ikke med Hensyn til kongelig Udnævnelse for deres Vedkommende bør gjøre en Undtagelse fra, hvad man i lignende Tilfælde troer at være det Rette. Jeg mener, at man i Fremtiden maa være noget oeconomist med Hensyn til, hvilke Embeder man giver kongelig Udnævnelse og deraf følgende Pensionsberettigelse, og jeg troer ikke, at man, denne Stilling sammenlignet med andre, gaar for vidt, naar man her foreslaaer ikke at give andre end Fyringenieuren af dem, om hvem der er Tale i dette Lovforslag, kongelig Udnævnelse. Hvad der ellers specielt kunde være at bemærke, skal jeg ikke gaae ind paa, thi den ærede Ordfører har langt større Indsigt i disse Forhold end jeg; jeg er overbevist om, at han vel vil kunne forsvare Udvalgets Stilling med Hensyn til dette Specielle, og skal derfor overlade til ham at føre Ordet derfor.

Marineministeren: Jeg tvivler ingenlunde paa, at der, som antydet af den ærede Ordfører, har været en ledende Tanke tilstede saavel hos det ærede Udvalg som hos det Fleertal og Mindretal, naar de have stillet de her foreliggende Vindringsforslag; men saaledes som den ledende Tanke fremstiller sig for mig, har den kun fundet et Udtryk i Nedsættelser. Man har nedsat Lønningerne og nægtet Udgang til Pensionsberettigelse; man er ad begge disse Veie gaaet henimod Nedsættelse. Jeg havde haabet, at den ledende Tanke vilde have været den, enten at fastsætte nogenlunde rundelige Lønninger og da at nægte Pensionsberettigelse eller ogsaa at gaae den modsatte Veie og sige: „Vi vilde holde Lønningerne temmelig knappe, men saa vilde vi supplere dem med Udgang til Pensionsberettigelse“. Det forekommer mig, at denne Opfattelse af disse Forhold er oftere fremkommen her i Salen, og som sagt, en af de to Veie kunde jeg være gaaet ind paa. Naar Udvalget altsaa havde ladet sig lede af en saadan Tanke, kunde det